

sodeloval pri njenem poteku ali jo usmerjal, ne redko pa je tudi miril razburjene duhove s svojimi stvarnimi in konkretnimi pobudami. Značilno zanj je bilo, da je tudi na videz manj pomembnim zadevam in nalogam, ki morda za njegovo profesionalno usmeritev niso imele večjega pomena, posvečal obilo pozornosti. Tako je ostal prebivalcem Prul v Ljubljani — tam je stanoval — v spominu kot odlični predsednik njihove krajevne skupnosti.

Geografi se bomo Stanka Polajnarja spominjali kot enega najbolj požrtvovalnih odbornikov, odličnega organizatorja in neumornega delovnega pobudnika v geografskem društvu in v njegovih komisijah in sekcijah. Zal ga je njegova angažiranost docela odtegnila od geografskega proučevanja, čeprav je imel zanj veliko smisla, kot to ispričujejo nekatere publicirane razprave o »Doline Kokre« »Dravinjskih gorica« in »Čerkljanskem« ali poročili o »lokalni geografiji« in »delovanju geografov v planiranju«. Veliko njegovega znanstvenega dela je skrito v različnih urbanističnih elaboratih.

Stanko je bil nedvomno oseba, ki se je vsa razdajala. Za vsakogar je imel dobro in spodbudno besedo. Sodelavci so ga cenili in mu zaupali, saj je bil imeniten tovariš. Ko pišemo te besede, kar ne moremo verjeti, da ga ni več med nami!

Igor Vrišer

Umrl je prof. André Blanc

Z zaprepaščenjem smo sprejeli nepričakovano vest, da je dne 18. decembra 1977 nenadoma umrl ob srčnem napadu prof. dr. André Blanc, direktor Geografskega inštituta na univerzi Nanterre, zahodnem pariškem območju (»Université Paris X«). Umrl je na višku svoje delovne moči, ko še ni dosegel 60 let starosti (rojen je bil leta 1922 v kraju Chagny (deptm. Saône-et-Loire)).

Njegova smrt nas je jugoslovanske geografe močno prizadela, saj je pokojnik več let živel in delal med nami, ko je v petdesetih letih pripravljaval v Zagrebu svojo doktorsko tezo. Takrat se je tudi že udeležil zborovanja jugoslovanskih geografov v Makedoniji (1951), kakor pozneje še zborovanja v Ljubljani (1961) in v Beogradu (1979). Do dobra se je seznanil z našo deželo in vsem njenim življenjem, z njenimi jeziki in književnostjo ter pisal v naše geografske publikacije, med njimi tudi v »Geografski vestnik«, zadnjič še leta 1977.

Potem ko je na podlagi teze, pripravljene na Hrvaškem, doktoriral na pariški Sorboni, je nekaj časa služboval v Parizu kot srednješolski učitelj, nato pa se habilitiral na univerzi v Nancyju, kjer je uspešno sodeloval tudi pri izmenjavi postdiplomske študentov med pobratenima univerzama v Nancyju in Ljubljani. Zatem je prešel kot predavatelj na univerzo v Parizu, ko pa je le-ta ustanovila v satelitskem mestu Nanterre posebno filozofsko fakulteto (»Faculté des Lettres«), je prišel na njo kot ustanovitelj in vodja Geografskega inštituta.

Geografsko delo pokojnika je bilo usmerjeno v dve smeri: v agrarno geografijo in v geografijo socialističnih dežel Srednje in Vzhodne Evrope. Obe smeri sta bili povezani že v njegovi obsežni in temeljiti doktorski tezi z naslovom »La Croatie occidentale, étude de géographie humaine« (Travaux publiés par l'Institut d'Études slaves, XXV, Paris 1957). V njej je z vso širino podedovane in izpopolnjene francoske koncepcije obravnavanja agrarne strukture in agrarne pokrajine povezal zgodovinske (arhivske) in geografske (terenske in kartografske) metode ter nad vse uspešno in temeljito obdelal družbenogeografski razvoj pokrajin visoke Zahodne Hrvaške. Po svoji pomembnosti spada to delo, o katerem smo obširno poročali v GV XXIX—XXX (1957/58) na str. 211—215, med najvažnejša dela, ki jih je prineslo to razvojno obdobje evropske agrarne geografije in zgodovine.

Z njim pa se je začelo tudi Blancovo sistematično zanimanje za geografske, družbenogospodarske, pa tudi za politične probleme ne samo Jugoslavije, temveč tudi drugih socialističnih držav Srednje in Vzhodne Evrope, v katere je ponovno potoval in se tem udeleževal znanstvenih posvetovanj. Ta delovna usmerjenost ga je pripeljala do tega, da je postal zadnja leta vodja francoskega raziskovalnega centra za geografijo Srednje in Vzhodne Evrope ter agrarne geografije.

O Jugoslaviji je objavil v znani zbirki »Collection Armand Colin« svojo originalno geografsko monografijo (»La Yougoslavie«, Pariz 1967). O njej smo hkrati s poročilom o znani Fisherjevi knjigi o Jugoslaviji obsežno poročali v GV XXXIX (1967) na str. 185—188. V znani zbirki »Que sais-je«, ki jo izdaja pariška založba »Presses Universitaires de France« pa je Blanc leta 1965 izdal knjižico »Géographie des Balkans« in »L'économie des Balkans«. Najobsežnejše njegovo delo v tej smeri pa je knjiga »L'Europe socialiste« (v zbirki »Europe de demain« 4, Presses Universitaires de France, Paris 1974, strani 264), ki pregledno in primerjalno obravnava socialistične države Srednje in Vzhodne Evrope (NDR, ČSSR, Poljsko, Madžarsko, Romunijo, Bolgarijo in Jugoslavijo) ter njihove gospodarske odnose do COMECONA in ZSSR. Po svojem značaju ta knjiga daleč presega zanimanje samo geografov. Med geografskimi informativnimi knjigami te vrste je omeniti še knjigo »Les Républiques socialistes d'Europe Centrale« (2. izd., Paris 1974), ki sta ji poleg Blanca avtorja še francoska geografa Pierre George in Henri Smotkine.

Vse tu le na kratko označeno delo prof. Blanca je takšnega značaja, da ga moramo jugoslovanski geografi visoko ceniti. Zato iskreno obžalujemo, da ga je prezgodaj prekinila smrt. Tudi slovenski geografi obžalujemo to tem bolj, ker gre za delo in smrt našega iskrenega prijatelja in ker je s tem izpadel še eden od zadnjih členov v že tako oslabljenih stikih med našo in vedno oplajajočo francosko geografijo.

Svetožar Ilešič

XI. zborovanje slovenskih geografov

(Maribor, 28. — 30. junija 1978)

Po štiriindvajsetih letih je bil Maribor drugič gostitelj zborovanja slovenskih geografov. Izbiro tega obdravskega mesta za kraj zborovanja so opredeljevali pereči problemi manjše razvitosti ter procesi, ki se pojavljajo v obmejnem svetu Severovzhodne Slovenije, degradacija okolja, vloga Maribora v regiji in drugi problemi.

Priprava in izvedba zborovanja je bila poverjena mariborskemu aktivu GDS oz. katedri za geografijo Pedagoške akademije v Mariboru.

Zborovanje je potekalo prvi dan plenarno in se ga je udeležilo prek 250 geografov iz Slovenije in gostje iz slovenskega zamejstva. Posvečeno je bilo problematiki Mariborske regije. Drugi dan zborovanja sta dopoldne zasedali sekciji za šolsko geografijo in posebne teme, popoldne pa je bil plenarni sestanek s temo o problemih človekovega okolja. Istega dne je bil tudi občni zbor GDS. V programu zborovanja sta bili dve krajši strokovni ekskurziji po Mariboru in na Pohorje, zadnjega, tretjega dne pa celodnevna strokovna ekskurzija na relaciji Maribor—Svečina—Lenart—Formin—Ptuj—Maribor. Zemljepisni muzej Inštituta za geografijo univerze v Ljubljani je za udeležence zborovanja pripravil razstavo kart in objavljenih del med zadnjima zborovanjema.

Za zborovanje smo s financiranjem Raziskovalne skupnosti Slovenije pripravili teamsko raziskavo o Mariborski regiji, ki je obravnavala pokrajinsko-ekološke elemente, družbenoekonomske razvojne dejavnike in diferenciranost urbano-ruralnega prostora. V raziskavi so sodelovali geografi domala vseh geografskih disciplin in posredovali v 14 referatih poglobljeno geografsko podobo Maribora in njegovega vplivnega območja v občinah Maribor, Radlje ob Dravi, Lenart, Ptuj, Ormož in Slovenska Bistrica. Rezultati te raziskave